

Sag C-33/24

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

18. januar 2024

Forelæggende ret:

Fővárosi Törvényszék (Ungarn)

Afgørelse af:

10. januar 2024

Sagsøger:

ROSAS Logisztikai Kft.

Sagsøgt:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

[Udelades]

Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest)

[udelades]

Sagsøger: ROSAS Logisztikai Kft. ([udelades] Budapest [udelades])

[udelades]

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (direktoratet for klager under den nationale told- og skattemyndighed ([udelades] Budapest [udelades])

[udelades]

Hovedsagens genstand: anfægtelse af lovligheden af en individuel toldafgørelse [udelades]

KENDELSE

Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) udsætter sagen og indgiver en anmodning om præjudiciel afgørelse til Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267, [stk. 1], litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den forelægger Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

Skal artikel 173, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen fortolkes således, at den tillader, at den indirekte toldrepræsentant – der er identificeret som sådan ved en materiel fejl – der handler som klarerer, efter den pågældende vares overgang til fri omsætning ændrer den toldangivelse, der allerede er indgivet og kontrolleret, således at repræsentanten ved en ændring af statuskoden herefter overgår til at være direkte repræsentant?

[Udelades] [nationale procesretlige bemærkninger]

Præmisser

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den foreliggende sag

- 1 Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) ønsker indledningsvis at meddele Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«), at sagsøgeren, som er blevet hørt om dette spørgsmål, ikke ønsker anonymitet i forbindelse med den foreliggende præjudicielle sag.
- 2 Sagsøgeren anmodede om overgang til fri omsætning af ikke-EU-varer, som blev modtaget den 30. maj 2022 med luftfragtbrev nr. 235-47241261 (herefter »de omhandlede varer«). I toldangivelsen, som blev indgivet pr. e-mail med identifikationsnummer HU12100024022ED6RT2 (herefter »toldangivelsen«), erklærede sagsøgeren, at selskabet ønskede at deltage i en toldprocedure som indirekte repræsentant for PBT Hungary Kft. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Repülőtéri Igazgatósága (direktoratet for lufthavne under den nationale told- og skattemyndighed, herefter »skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans«) antog toldangivelsen og gennemførte som anmodet overgangen til fri omsætning ved afgørelse nr. 6651931509/2022/NAV af 30. maj 2022 med sagsøgeren som indirekte repræsentant. Efterfølgende indgav sagsøgeren en anmodning til skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans af 1. juni 2022 (herefter »anmodningen«), hvorved selskabet med henvisning til en materiel fejl i repræsentantens statuskode anmodede om, at toldangivelsen blev ændret, således at repræsentanten i den nævnte toldangivelse blev betegnet som direkte repræsentant [for PBT Hungary]. Sagsøgeren vedlagde anmodningen en fuldmagt, som PBT Hungary havde udstedt til sagsøgeren den 23. maj 2022 vedrørende bemyndigelse til direkte toldrepræsentation med henblik på de omhandlede varers overgang til fri omsætning.
- 3 Skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans afslog anmodningen ved afgørelse [udelades]. Sagsøgte stadfæstede ved afgørelse [udelades] afgørelsen i første

instans. I sin begrundelse anførte sagsøgte, at skatte- og afgiftsmyndigheden i første instans med rette havde konkluderet, at sagsøgerens anmodning om ændring ikke kunne efterkommes. Sagsøgte anførte, at klarereren i henhold til artikel 173, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (herefter »toldkodeksen«) principielt kan ændre oplysningerne i toldangivelsen, men ikke kan udpege en anden klarer i sit sted, idet klarereren på denne måde ville »træde ud af« proceduren, mens en af klarereren uafhængig person ville træde i dennes sted som skyldner. Opfyldelsen af reglerne om toldproceduren udgør grundlaget for muligheden for at ændre oplysninger. Selv om indholdet af toldangivelsen kunne ændres, kunne identificeringen af klarereren – i dette tilfælde sagsøgeren – derfor ikke ændres. Sagsøgte anførte vedrørende Domstolens dom i sagen Pfeifer & Langen (C-97/19), som sagsøgeren havde påberåbt sig i denne forbindelse, at Domstolen i den nævnte dom ikke erklærede, at det var muligt at ændre klarerens identitet i toldangivelsen. Domstolen fastslog i den nævnte dom blot, at det indirekte retlige repræsentationsforhold skulle fremgå af toldangivelsen, i stedet for at fuldmagtshaveren udelukkende handlede i eget navn og for egen regning.

Søgsmålet og sagsøgtes forsvar

- 4 Sagsøgeren har anlagt sag til prøvelse af sagsøgtes afgørelse og principalt nedlagt påstand om, at afgørelsen ændres i overensstemmelse med sagsøgerens anmodning, dvs. at den form for toldrepræsentation, der er anført i toldangivelsen, ændres til direkte repræsentation. Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstand om, at sagsøgtes afgørelse annulleres. [Sagsøgeren] har gjort gældende, at denne afgørelse er retsstridig af en række grunde – og har henvist til toldkodeksens artikel 15, stk. 2, artikel 77, stk. 3, og artikel 173, stk. 3.
- 5 [Sagsøgeren] har gjort gældende, at selskabet havde en fuldmagt som direkte toldrepræsentant udstedt af PBT Hungary, og at det i toldangivelsen begik en materiel fejl med hensyn til repræsentantens statuskode. Denne fejl kunne være blevet afhjulpnet ved en [anmodning om ændring af] toldangivelsen i henhold til toldkodeksens artikel 15, stk. 2, af hensyn til rigtigheden og fuldstændigheden af oplysningerne. Ifølge sagsøgeren har sagsøgte tilsidesat toldkodeksens artikel 173 med den fortolkning, som myndigheden har anlagt og anført i afgørelsen. Sagsøgeren har konkret gjort gældende, at sagsøgte med urette konkluderede, at toldangivelsen ikke kunne ændres med hensyn til sagsøgerens repræsentationsform som klarer, henset til at en sådan ændring ikke udgør en ændring af oplysningerne i angivelsen. I Pfeifer & Langen-dommens præmis 33 og 37 blev der anvendt en helt anden tilgang. I disse præmisser fastslog Domstolen, at også oplysningerne om klarereren kunne ændres. I denne forbindelse har sagsøgeren henvist til den begrundelse vedrørende toldkodeksens artikel 173, stk. 3, der fremgår af dokumentet »Commission Staff Working Document – Customs Expert Group – Section »Import and Export Formalities« – Guidance Document on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union«.

- 6 [Sagsøgeren] har endvidere påberåbt sig den omstændighed, at skatte- og afgiftsmyndighedens faste praksis støtter selskabets fortolkning angående muligheden for at ændre toldangivelser med hensyn til retten til toldrepræsentation. I denne forbindelse har sagsøgeren henvist til en række afgørelser i denne retning.
- 7 Sagsøgte har i svarskriftet nedlagt påstand om frifindelse. Sagsøgte har gjort gældende, at det i henhold til toldkodeksens artikel 173, stk. 3, kun er muligt at ændre toldangivelsen, for at klarereren kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til henførsel [af varerne] under toldproceduren. Det er muligt at ændre indholdet af oplysningerne, men ikke med hensyn til klarerers person. Derfor kan klarereren ikke efterfølgende udpege en anden klarer i sit sted, eftersom vedkommende »i praksis ville træde ud af« proceduren og blive erstattet som skyldner af en af vedkommende uafhængig person, hvilket ligeledes begrundes, at en ændring er udelukket. Sagsøgte anser ikke Pfeifer & Langen-sagen for at være relevant for den foreliggende sag.

Relevante EU-retlige forskrifter

I henhold til toldkodeksens artikel 173, stk. 1, kan klarereren efter ansøgning få tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i toldangivelsen, efter at toldmyndighederne har antaget angivelsen. Ændringen må ikke medføre, at der tilføjes andre varer til toldangivelsen end dem, som den oprindeligt vedrørte.

I henhold til toldkodeksens artikel 173, stk. 3, kan der efter ansøgning fra klarereren inden for tre år fra datoen for antagelsen af toldangivelsen gives tilladelse til, at toldangivelsen ændres efter frigivelsen af varerne, så klarereren kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure.

Begrundelsen for det præjudicielle spørgsmål

- 8 I den foreliggende sag ønsker Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) oplyst, om sagsøgeren i henhold til toldkodeksens artikel 173, stk. 3, havde ret til at ændre toldangivelsen efter varernes overgang til fri omsætning, således at repræsentationsformen blev ændret fra indirekte til direkte.
- 9 Det er væsentligt at bemærke, at toldkodeksens artikel 173, stk. 3 (ud over bestemmelsen i artikel 173, stk. 1, som udgør det generelle princip), fastsætter en mulighed for, at klarereren også efter varernes overgang til fri omsætning og frigivelse kan ændre den toldangivelse, vedkommende tidligere har indgivet. Det retlige begreb ændring har grundlæggende til formål, at klarereren kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure (Zes Zollner Electronic-dommen, C-640/21, præmis 40). Imidlertid skal anvendelsen af denne undtagelse fortolkes strengt (Zes Zollner Electronic-dommen, præmis 43). Denne fortolkning støttes endvidere af det forhold, at

lovgiver i sidste ende vedtog toldkodeksens artikel 173, stk. 3, i en udvidet udgave i forhold til det oprindelige forslag og tilføjede en henvisning til muligheden for at »opfylde sine forpligtelser med hensyn til henførsel [af varer] under den pågældende toldprocedure«. Dette begrænser muligheden for at ændre toldangivelser (Zes Zollner Electronic-dommen, præmis 44).

- 10 Fortolkningen af EU-retten, [nærmere bestemt] toldkodeksens artikel 173, stk. 3, giver Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) anledning til tvivl angående muligheden for at ændre klarerers identitet. I en situation, hvor klarereren er den indirekte repræsentant, der handler i eget navn, men til fordel for en anden, ønsker Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) derfor oplyst, om denne klarerere har ret til at anmode den kompetente toldmyndighed om at ændre repræsentationsformen, som sandsynligvis er angivet som følge af en materiel fejl (dvs. uden at være til hinder for bekæmpelsen af svig som omhandlet i 15. betragtning til toldkodeksen), således at den overgår til at være direkte repræsentation. Det er væsentligt at bemærke, at de ungarske skatte- og afgiftsmyndigheders praksis heller ikke er ensartet hvad angår fortolkningen af dette spørgsmål, og sagsøgeren har under den foreliggende sag henvist til afgørelser, herunder over for sagsøgeren selv, med modstridende indhold hvad angår muligheden for ændring.
- 11 Spørgsmålet om muligheden for at ændre klarerers identitet er allerede blevet behandlet af Domstolen i Pfeifer & Langen-dommen, hvori den fastslog, at toldmyndighederne kan imødekomme en anmodning om ændring af en toldangivelse med hensyn til klarerers identitet, såfremt denne fejlagtigt har angivet at handle i eget navn og ikke som indirekte repræsentant (Pfeifer & Langen-dommen, præmis 59). Hvad angår fortolkningen af det foreliggende retlige spørgsmål kan det dog af en række grunde ikke hævdes, at Pfeifer & Langen-dommen blev afsagt under lignende omstændigheder, hvorfor der ikke er tale om fuldstændig lighed. For det første blev den pågældende dom ikke afsagt med henblik på fortolkningen af de relevante bestemmelser i toldkodeksen, men derimod bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (herefter »den tidligere toldkodeks«), hvor reglerne for en dels vedkommende var anderledes, idet den tidligere toldkodeks endnu ikke indeholdt bestemmelser svarende til toldkodeksens artikel 173, stk. 3. For det andet foreligger der heller ikke faktisk lighed med den foreliggende sag, eftersom klarereren i Pfeifer & Langen-sagen ikke anmodede [om ændring af] sin status som indirekte repræsentant med henblik på at overgå til direkte repræsentation, men derimod om, at selskabets angivelse blev ændret, således at det fremgik, at det handlede i eget navn og for egen regning, med henblik på at overgå til at være indirekte repræsentant.
- 12 Ifølge Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest) giver toldkodeksen – som anført i [denne kendelses præmis 9] – mulighed for at ændre toldangivelser, men under strenge betingelser. Selv om Domstolen i Pfeifer & Langen-dommen bekræftede, at oplysningerne om klarereren i toldangivelsen også kan ændres, fastslog Domstolen ligeledes, at dette ikke må medføre en risiko

for manglende betaling af toldskylden (Pfeifer & Langen-dommen, præmis 50). Ændringen fra indirekte repræsentation til direkte repræsentation kan indebære en sådan risiko – henset til toldkodeksens artikel 18. Endvidere er det tvivlsomt, om ændringen af oplysningerne om klarereren er egnet til at opfylde betingelsen om at »opfylde sine forpligtelser med hensyn til henførelse [af varerne] under den pågældende toldprocedure« som fastsat i toldkodeksens artikel 173, stk. 3. På denne baggrund kan en fortolkning, som giver mulighed for en ændring af repræsentantens statuskode i toldangivelsen, således at denne overgår fra indirekte til direkte, give anledning til problemer.

- 13 I lyset af ovenstående betragtninger – navnlig Pfeifer & Langen-dommen og de nationale myndigheds uensartede praksis – finder Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest), at det for at kunne træffe afgørelse i den foreliggende sag er nødvendigt at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse indlede en procedure for præjudiciel forelæggelse med henblik på at få besvaret det ovenfor anførte spørgsmål. I denne forbindelse har retten udsat den foreliggende sag i henhold til § 126, stk. 1, litra a), i polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (lov CXXX af 2016, den civile retsplejelov), som finder anvendelse i henhold til § 32 i a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (lov I af 2017 om forvaltningsretlige tvister), og besluttet at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse.

[Udelades] [nationale procesretlige bemærkninger]

Budapest, den 10. januar 2024.

[Udelades] [underskrifter]